

Arrest

nr. 64 920 van 15 juli 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 2 mei 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 april 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 juni 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juli 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. HENDRICKX, die loco advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn afkomstig van Benin City. U bent een christen van de Divine Grace Ministry kerk. U verloor uw moeder op driejarige leeftijd en woonde met uw vader in Benin City. Uw vader bracht u dagelijks met de auto naar school waarna hij naar zijn winkel vertrok. Op 4 oktober 2010 zei u vader 's morgens dat wanneer hij u 's avonds niet zou komen ophalen u met zijn vriend (P.) moest mee te gaan. Hij vertelde u dat hij op 1 oktober een dreigbrief had ontvangen met de boodschap dat hij zijn politieke partij moest verlaten en hij voor zijn leven en dat van zijn familie vreesde. Die zelfde avond kwam (P.) u ophalen en bracht u naar huis. Uw vader kwam pas om negen uur thuis, nam een bad en at samen met u. Toen jullie nadien televisie keken kwamen plots een vijftal jongens het huis binnen. Ze dwongen jullie op de grond te liggen en schoten uw vader dood. Ze gingen weer weg en u begon te schreeuwen, waardoor de burens kwamen kijken wat er aan de hand was. Ze belden de politie en een ambulance om uw vader op te halen. U werd door de politie meegenomen naar het

kantoor waar ze u vertelden dat u leven in gevaar was. U gaf hen het nummer van uw enige kennis, (P.), die u de volgende dag kwam halen. U ging bij hem wonen en ging verder naar school. 19 of 20 oktober 2010 ontving ook (P.) een dreigbrief. Hij diende u uit te leveren of anders zou hij en zijn familie gedood worden. (P.) besloot dat het niet langer veilig was voor u in Nigeria en begon u vertrek te regelen. Op 24 oktober 2010 namen jullie in Abuja het vliegtuig naar België waar jullie dezelfde dag aankwamen. Na jullie aankomst zei (P.) dat hij eten ging halen en verdween. U vroeg in het Noordstation een man om hulp die u naar de asielinstanties verwees. Op 25 oktober 2010 vroeg in België asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaarde dat u Nigeria heeft verlaten uit vrees voor onbekenden die eerst uw vader doodden omwille van zijn lidmaatschap van een politieke partij (zie gehoorverslag dd. 14 april 2011, hierna CGVS, p.5). Volgende bedenkingen kunnen evenwel bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal worden gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u totaal niet op de hoogte bent van de politieke activiteiten van uw vader. U weet niet tot welke partij hij behoort, sinds wanneer hij politieke activiteiten heeft en welke deze inhouden (CGVS, p.3). U weet evenmin wat uw vader vond van de huidige president, welke partijen er zijn in Nigeria en wanneer de laatste verkiezingen plaatsvonden in uw land (CGVS, p.4). U verklaarde dat u nooit met hem over politiek praatte (CGVS, p.4). Indien uw vader zoals u beweerde politiek geëngageerd is (CGVS, p.3), is het weinig aannemelijk jullie het hier nooit over zouden hebben gehad, des te meer daar u zijn enige zoon was (CGVS, p.3) en jullie samen veel tijd doorbrachten (CGVS, p.4).

Wanneer er u gevraagd werd naar de activiteiten van uw vader zei u dat hij tijdens de weekdagen werkte in zijn zaak en hij 's avonds thuis met u at en naar televisie keek. In de weekends gingen jullie enkel op zondag naar de kerk en verder bleven jullie samen thuis, waar uw vader op zaterdag soms bezoek kreeg (P.) (CGVS, p.4). De vaststelling dat uw vader buiten zijn werk in de winkel en zijn bezoeken aan de kerk geen specifieke activiteiten had, is moeilijk verenigbaar met uw bewering dat hij vervolgd werd omwille van zijn behoren tot een politieke partij. Wanneer iemand zo ernstig wordt bedreigd en zelfs vermoord zou men immers verwachten dat de persoon in kwestie actief betrokken is bij de partij is en de nodige tijd aan zijn politieke activiteiten zou besteden.

De vaststelling dat u geen enkel concreet element kan aanbrengen betreffende het meest cruciale aspect van uw asielrelaas, namelijk de politieke activiteiten van uw vader, doet ernstige twijfels rijzen bij de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten die hier verband mee houden.

Verder komt het totaal niet doorleefd over dat u zich nadien niet heeft geïnformeerd over de politieke activiteiten van uw vader en de problemen die hij hierdoor kreeg. U had uw vader hiernaar kunnen vragen nadat hij u verteld had dat hij tot een partij behoorde en jullie om deze reden in gevaar waren (CGVS, p.3). U verklaarde hier enkel over dat u er verder niet naar vroeg (CGVS, p.4). Ook 's avonds, voor de aanval, brachten jullie samen de avond door zonder het te hierover te hebben (CGVS, p.5). Dit is evenwel vreemd gezien er toch een ernstige bedreiging boven jullie hoofd hing (CGVS, p.3) en men bijgevolg zou verwachten dat u zou willen begrijpen hoe uw vader in deze situatie is verzeild. Ook na de gebeurtenissen heeft u niet getracht zich te informeren (CGVS, p.5), bijvoorbeeld bij (P.), de goede vriend van uw vader. U verklaarde dat (P.) pas nadien op had gehoord van de aanval en u verder het gevoel had dat hij niets wist over de politieke activiteiten van uw vader (CGVS, p.5). Aangezien (P.) en uw vader goede vrienden waren (CGVS, p.4), zij soms hele zaterdagen samen doorbrachten (CGVS, p.4) en uw vader bovendien (P.) had gevraagd om u op te halen indien er iets met hem zou gebeuren (CGVS, p.3 en p.4), is er echter een reële kans dat (P.) op de hoogte zou zijn van de politieke bezigheden van uw vader en mogelijk ook van zijn problemen. Het is dan ook zeer opmerkelijk dat u er zomaar vanuit ging dat hij dit niet zou weten en het hem nooit effectief vroeg.

Na de gebeurtenissen keerde u ook nooit terug naar de politie om zich te informeren naar het onderzoek dat zij mogelijk aan het voeren waren (CGVS, p.5). De politie was immers ter plaatse gekomen na de moord, heeft het lichaam van uw vader meegenomen en zich vervolgens over u ontfermd (CGVS, p.5). Het is daarom opmerkelijk dat u de politie later niet heeft gevraagd wat ze verder met de zaak heeft gedaan.

Gezien de ernst en de impact van de gebeurtenissen op uw leven komt het totaal niet doorleefd en bijgevolg niet waarachtig over dat u geen pogingen ondernam om meer informatie te krijgen over de politieke activiteiten van uw vader en de hiermee gerelateerde problemen.

Met betrekking tot uw uiteindelijke vertrek uit Nigeria verklaart u dat (P.) het niet langer veilig achtte voor u om in Nigeria te blijven nadat hij een nieuwe dreigbrief ontving waarin stond dat (P.) u moest

uitleveren of anders hij en zijn familie zouden gedood worden (CGVS, p.5 en p.6). U weet echter niet of er in de brief ook informatie stond over de zender van de brief en/of instructies over hoe en aan wie hij u moest uitleveren (CGVS, p.5). U verklaarde dat dit het enige was dat (P.) zei over de inhoud (CGVS, p.5). Het is evenwel niet logisch dat u oordeelde dat u leven in gevaar was en u Nigeria diende verlaten op basis van een brief, zonder dat u op de hoogte was van de precieze inhoud ervan en u hier bovendien ook niet naar vroeg.

Verder verklaarde u dat (P.) aangifte deed van de brief bij de politie (CGVS, p.5) maar dat deze niet reageerden (CGVS, p.6). Er dient echter te worden opgemerkt dat, volgens uw verklaringen, de politie had gezegd dat ze 'ervoor zouden zorgen' (CGVS, p.5 en p.6). Dergelijke uitspraak wijst toch op een zeker engagement om de zaak te onderzoeken. Het is zeer vreemd dat (P.) - die eerst een zekere blijk van vertrouwen gaf in de politie door er aangifte te gaan doen van de brief - louter op basis van deze uitspraak zou hebben geconcludeerd dat de politie niets zou ondernemen zonder de verdere evolutie van het onderzoek af te wachten.

Aldus kan worden geconcludeerd dat uw verklaringen met betrekking tot de tweede brief en de resulterende conclusie dat u Nigeria diende te verlaten, niet overtuigend zijn en dat u, zelfs al zouden ze overtuigend zijn, u niet alle interne mogelijkheden heeft uitgeput om bescherming te krijgen.

Uit het voorgaande blijkt dat u er niet in slaagt bent aannemelijk te maken dat u in Nigeria vervolgd wordt door onbekenden omwille van de voorgehouden politieke activiteiten van uw vader.

Uit een medisch onderzoek, uitgevoerd op 26 november 2010 door het Universitair Ziekenhuis St-Rafaël (KU Leuven), blijkt overigens dat u niet minderjarig bent zoals u verklaart, maar uw leeftijd geschat wordt op 20,3 jaar met een standaarddeviatie van een 2-tal jaar (zie beslissing van de Voogdijdienst dd. 6 december 2010). U legde ter staving van uw leeftijd een doopattest voor van de 'Divine Grace Ministry' dd.4 december 2002, met vermelding van de geboortedatum 1 oktober 1994 en een begeleidende brief van Pastor (O.) dd.27 december 2011. De Dienst Voogdij oordeelde dat deze documenten niet van die aard zijn om de resultaten van het medische onderzoek tegen te spreken (zie beslissing van de Voogdijdienst dd.10 maart 2010). Aldus kan geen geloof worden gehecht aan uw verklaring dat u op 1 oktober 1994 bent geboren (CGVS, p.2).

Gelet op het voorgaande kan er in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een 'vrees voor vervolging' in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, weerhouden worden.

De door u in het kader van uw asielpprocedure neergelegde documenten, met name het doopattest en begeleidende brief van Pastor (O.), werden hierboven reeds besproken. U legde verder geen enkel document neer om uw asielaanspraak of uw reisweg te staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op een schending van het Verdrag van de rechten van het kind en van de Resolutie van de Raad van de EU van 26/6/1997 inzake niet-begeleide minderjarige onderdanen van derde landen. Tevens voert hij een schending van artikel 3 EVRM aan.

Hij stelt dat de commissaris-generaal het beroep bij de Raad van State tegen de vaststellingen van het leeftijdsonderzoek, waarbij verzoekers leeftijd werd geschat op 20,3 jaar, niet afgewacht heeft en hij bijgevolg verstoken bleef van de bijstand van een voogd tijdens zijn gehoor.

Verzoeker verwijst naar rechtspraak inzake artikel 3 EVRM omtrent de bewijslevering van het risico op onterende behandeling.

2.2. Daargelaten de vraag naar de rechtstreekse werking van het Verdrag van de rechten van het kind en de Resolutie van de Raad van de EU inzake niet-begeleide minderjarige onderdanen van derde landen, merkt de Raad op dat de door verzoeker ingeleide procedure bij de Raad van State geen schorsende werking heeft. Overeenkomstig het "privilège du préalable" wordt de beslissing van de Dienst Voogdij als administratieve rechtshandeling geacht overeen te stemmen met de wet en uitvoerbaar te zijn zolang zij niet vernietigd of ingetrokken is. In acht genomen dat het de bedoeling van de wetgever was de asielpprocedure snel te doen verlopen, kan niet worden aangetoond dat de commissaris-generaal het zorgvuldigheidsbeginsel zou geschonden hebben door een beslissing te nemen alvorens de Raad van State zich te dezen had uitgesproken.

De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (verder: EHRM) bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1 A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Verzoeker beperkt zich tot een verwijzing naar zijn vermeende minderjarigheid en een niet dienstige theoretische uiteenzetting over non-refoulement en bewijsvoering doch hij onderneemt geen poging om de vaststellingen inzake zijn asielmotieven, zoals vervat in de bestreden beslissing, *in concreto* te weerleggen. Deze vaststellingen betreffen de kern van het asielaanvraag en vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent en worden door de Raad overgenomen. Verzoekers asielaanvraag is derhalve ongelooftwaardig.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk ook overeen met artikel 48/4, § 2, b van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Gelet op de vastgestelde ongelooftwaardigheid van zijn aanspraak (zie *sub* 2.2.) en de elementen in het administratief dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.4. Het middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien juli tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS